II

(Προπαρασκευαστικές πράξεις)

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Πρόταση κανονισμού (ΕΚ) του Συμβουλίου για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφαλίσεως στους μισθωτούς, στους μη μισθωτούς και στα μέλη των οικογενειών τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας, του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 574/72 περί του τρόπου εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71, του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1247/92 για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 και του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1945/93 για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1247/92

(94/C 143/08)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

COM(94) 135 τελικό — 94/0111(CNS)

(Υποβλήθηκε από την Επιτροπή στις 21 Απριλίου 1994)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως τα άρθρα 51 και 235,

την πρόταση της Επιτροπής που υπεβλήθη ύστερα από διαβούλευση με τη Διοικητική Επιτροπή για την Κοινωνική Ασφάλιση των Διακινούμενων Εργαζομένων,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου,

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής,

Εκτιμώντας:

ότι θα πρέπει να γίνουν ορισμένες τροποποιήσεις στους κανονισμούς (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 [1] και (ΕΟΚ) αριθ. 574/72 [2], όπως τροποποιήθηκαν τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1945/93 [3]· ότι ορισμένες από αυτές τις τροποποιήσεις έχουν σχέση με τις αλλαγές που έχουν επιφέρει τα κράτη μέλη στη νομοθεσία τους για την κοινωνική ασφάλιση, ενώ άλλες τροποποιήσεις έχουν τεχνικό χαρακτήρα και αποσκοπούν στη συμπλήρωση των εν λόγω κανονισμών·

ότι, στην περίπτωση των ευρισκομένων σε πλήρη ανεργία, οι παροχές ασθένειας και μητρότητας, αναπηρίας, γήρατος, καθώς και οι οικογενειακές παροχές βαρύνουν το φορέα της χώρας κατοικίας (άρθρο 25 παράγραφος 2, άρθρο 39 παράγραφος 6, άρθρο 45 παράγραφος 6 και άρθρο 72α του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71), ενώ ο ίδιος φορέας είναι επίσης αρμόδιος για τη χορήγηση των παροχών ανεργίας (άρθρο 71 του ίδιου κανονισμού)· ότι οι παραπάνω διατάξεις του κανονισμού καθορίζουν το αρμόδιο κράτος για τις εν λόγω παροχές και παραπέμπουν στη νομοθεσία του κράτους μέλους που καθορίζεται κατ' αυτό τον τρόπο· ότι διαπιστώνεται κενό όσον αφορά την κράτηση των συνεισφορών για τις εν λόγω παροχές, αν η νομοθεσία του κράτους που είναι αρμόδιο για τη χορήγηση των παροχών ανεργίας προβλέπει τέτοια κράτηση· ότι αρμόζει να καλυφθεί αυτό το κενό με την εισαγωγή διάταξης η οποία να προβλέπει ότι το κράτος μέλος κατοικίας μπορεί να διενεργήσει κρατήσεις συνεισφορών, εφόσον το προβλέπει η νομοθεσία του, υπό τον όρο ότι η εφαρμογή αυτής της νομοθεσίας δεν συνεπάγεται διάκριση σε βάρος πολιτών άλλων κρατών μελών και ότι δεν συνιστά κώλυμα στην ελεύθερη κυκλοφορία αυτών·

ότι φαίνεται απαραίτητο να εξασφαλιστεί η κατοχύρωση των δικαιωμάτων μιας οικογενείας για οικογενειακές παροχές, ώστε αυτά να μην χάνονται λόγω μικρών προθεσμιών, τροποποιώντας για το σκοπό αυτό το άρθρο 86 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71·

ότι πρέπει, λαμβανομένης υπόψη της ιδιαιτερότητας των επιδομάτων στέγης, που συνδέονται στενά με το εθνικό έδαφος, να διευκρινίζεται, στο άρθρο 90 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71, ότι τα επιδόματα αυτά χορηγούνται μόνο από το κράτος μέλος κατοικίας·

ότι, για λόγους αποτελεσματικότητας, είναι προτιμότερο να συγκεντρωθεί το σύνολο των μεταβατικών διατάξεων σχετικά με τις ειδικές παροχές μη ανταποδοτικού χαρακτήρα σε ένα νέο άρθρο 956 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71·

ότι πρέπει να γίνουν ορισμένες τροποποιήσεις στις ενότητες «Ζ. Ιρλανδία» και «ΙΒ. Ηνωμένο Βασίλειο» του παραρτήματος Ι μέρος ΙΙ του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71, έτσι ώστε να λαμβάνεται υπόψη η ερμηνεία που δίνουν οι ιρλανδικές και βρετανικές αρχές στην έννοια του «μέλους της οικογένειας».

ότι, είναι απαραίτητο να προστεθεί στο παράρτημα ΙΙα του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71, ενότητα «Β. Δανία», το

(1) ΕΕ αριθ. L 149 της 5. 7. 1971, σ. 2.
(2) ΕΕ αριθ. L 74 της 27. 3. 1972, σ. 1.
(3) ΕΕ αριθ. L 181 της 23. 7. 1993, σ. 1.

σταθερό επίδομα αποκατάστασης, το οποίο αποτελεί μη εξαγώγιμη ειδική παροχή μη ανταποδοτικού χαρακτήρα·

ότι πρέπει να διαγραφεί, από το παράρτημα IIα, η ενότητα «Θ. Λουξεμβούργο», η αντισταθμιστική παροχή κόστους ζωής, καθόσον αυτή δεν προβλέπεται πλέον στη νομοθεσία του Λουξεμβούργου·

ότι, ύστερα από συμφωνία μεταξύ των ελληνικών και των γερμανικών αρχών, πρέπει να συμπληρωθεί το παράρτημα III μέρος Β σημείο 24 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71·

ότι φάνηκε απαραίτητο να προσαρμοστεί η ενότητα «ΣΤ. Ελλάδα» του παραρτήματος VI του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 μετά την αναδιάρθρωση των κοινωνικών ασφαλίσεων και διάφορες τροποποιήσεις που εισήχθηκαν στην ελληνική νομοθεσία·

ότι αρμόζει να τροποποιηθούν το άρθρο 17 παράγραφος 2 και το άρθρο 30 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 574/72, έτσι ώστε να επεκταθεί στους γερμανικούς φορείς μια ειδική διάταξη που προβλέπεται ήδη για τους γαλλικούς φορείς, λαμβανομένης υπόψη της δυνατότητας, για τους ασφαλισμένους, να αλλάζουν συχνότερα αρμόδιο φορέα όσον αφορά τις παροχές ασθενείας·

ότι πρέπει να εισαχθεί νέο άρθρο 87 στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 574/72, έτσι ώστε να διευκολυνθεί η διαδικασία της εφαρμογής της νέας παραγράφου 2 του άρθρου 86 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71, παρέχοντας την εγγύηση ότι η οικογένεια δεν οφείλει να επιστρέψει τις οικογενειακές παροχές που έχουν καταβληθεί αχρεωστήτως από έναν φορέα, ενώ η ίδια οικογένεια δεν εισέπραξε από τον ίδιο φορέα το ποσό οφειλομένων παροχών·

ότι πρέπει να τροποποιηθεί το άρθρο 95 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 574/72, έτσι ώστε να διατηρηθεί η ισορροπία μεταξύ του ποσού που πρέπει να επιστραφεί και των πραγματικών δαπανών που έγιναν από τους φορείς των κρατών μελών·

ότι πρέπει να τροποποιηθεί η διατύπωση του άρθρου 107 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 574/72, έτσι ώστε να ληφθούν υπόψη οι τροποποιήσεις που επήλθαν με τους κανονισμούς (ΕΟΚ) αριθ. 2195/91, (ΕΟΚ) αριθ. 1248/92 και (ΕΟΚ) αριθ. 1249/92·

ότι, ύστερα από αλλαγές που επήλθαν σε επίπεδο δανικών διοικητικών υπηρεσιών, πρέπει να προσαρμοστεί κατά συνέπεια η ενότητα «Β. Δανία» των παραρτημάτων 2, 3, 4 και 10 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 574/72·

ότι πρέπει να προσαρμοστούν τα σημεία 13 «Ελλάδα-Ισπανία» και 15 «Δανία-Ελλάδα» του παραρτήματος 5 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 574/72 για να ληφθούν υπόψη οι συμφωνίες που συνήφθηκαν από αυτά τα κράτη μέλη·

ότι πρέπει επίσης να τροποποιηθεί το παράρτημα 5, ύστερα από τη σύναψη συμφωνίας, βασισμένης στο άρθρο 36 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71, μεταξύ της Ελλάδας και των Κάτω Χωρών·

ότι είναι απαραίτητο να προσαρμοστεί η ενότητα «Α. Βέλγιο» του παραρτήματος 10 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 574/72 για να αναφέρεται σ' αυτήν ο αρμόδιος φορέας κατά το άρθρο 106 του εν λόγω κανονισμού·

ότι, ύστερα από διοικητική αναδιοργάνωση των υπηρεσιών ασφάλισης ασθενείας στο Λουξεμβούργο, πρέπει να τροποποιηθούν οι ονομασίες των αρμόδιων φορέων στα παραρτήματα 2, 3, 4, 9 και 10 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 574/72 στην ενότητα «Θ. Λουξεμβούργο»·

ότι, ύστερα από τροποποίηση της ονομασίας των ολλανδικών συμβουλίων εργασίας, πρέπει να προσαρμοστούν τα παραρτήματα 2, 3 και 4 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 574/72, ενότητα «Ι. Κάτω Χώρες»·

ότι πρέπει να καταργηθεί το άρθρο 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1247/92 και το άρθρο 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1945/93, καθόσον το περιεχόμενό τους έχει συμπεριληφθεί στον ίδιο τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71· ότι είναι απαραίτητο, κατά συνέπεια, να γίνει νέα αρίθμηση του άρθρου 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1247/92 και του άρθρου 4 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1945/93 αντίστοιχα και να καταργηθεί το σημείο 10 αυτού του τελευταίου άρθρου, το οποίο αναφέρεται στις καταργηθείσες διατάξεις,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 τροποποιείται ως εξής:

1. Παρεμβάλλεται το ακόλουθο άρθρο 25α μετά το άρθρο 25:

   «*Άρθρο 25α*

   Συνεισφορές που βαρύνουν μισθωτούς σε πλήρη ανεργία

   Ο φορέας κράτους μέλους που είναι οφειλέτης παροχών σε είδος και σε χρήμα έναντι ανέργων που αναφέρονται στο άρθρο 25 παράγραφος 2 και εφαρμόζει νομοθεσία κατά την οποία προβλέπονται κρατήσεις συνεισφορών που βαρύνουν ανέργους, για την κάλυψη των παροχών ασθένειας και μητρότητας, έχει την εξουσία να διενεργήσει αυτές τις κρατήσεις σύμφωνα με τις διατάξεις της νομοθεσίας του.»

2. Το άρθρο 39 τροποποιείται ως εξής:

   Στην παράγραφο 6, μετά το πρώτο εδάφιο, παρεμβάλλεται το ακόλουθο εδάφιο:

   «Αν ο φορέας αυτός εφαρμόζει νομοθεσία κατά την οποία προβλέπονται κρατήσεις συνεισφορών που βαρύνουν ανέργους για την κάλυψη παροχών αναπηρίας, έχει την εξουσία να διενεργήσει αυτές τις κρατήσεις σύμφωνα με τις διατάξεις της νομοθεσίας του.»

3. Το άρθρο 45 τροποποιείται ως εξής:

   Μετά την πρώτη περίοδο της παραγράφου 6, πρέπει να προστεθεί το ακόλουθο εδάφιο:

   «Αν ο φορέας αυτός εφαρμόζει νομοθεσία κατά την οποία προβλέπονται κρατήσεις συνεισφορών που βαρύνουν ανέργους για την κάλυψη συντάξεων γήρατος και θανάτου, έχει την εξουσία να διενεργήσει τις κρατήσεις αυτές σύμφωνα με τις διατάξεις της νομοθεσίας του.»

4. Το άρθρο 72α τροποποιείται ως εξής:

Προστίθεται η ακόλουθη παράγραφος:

«Αν ο φορέας αυτός εφαρμόζει νομοθεσία κατά την οποία προβλέπονται κρατήσεις συνεισφορών που βαρύνουν ανέργους για την κάλυψη οικογενειακών παροχών, έχει την εξουσία να διενεργήσει τις κρατήσεις αυτές σύμφωνα με τις διατάξεις της νομοθεσίας του.»

5. Το άρθρο 86 τροποποιείται ως εξής:

Το υπάρχον κείμενο καθίσταται παράγραφος 1 και προστίθεται η ακόλουθη παράγραφος 2:

«2. Στην περίπτωση κατά την οποία αίτηση οικογενειακών παροχών έχει υποβληθεί σε κράτος μέλος το οποίο δεν είναι αρμόδιο κατά προτεραιότητα, η ημερομηνία κατά την οποία υποβλήθηκε η πρώτη αυτή αίτηση πρέπει να υποβάλλεται μέσα σε προθεσμία ενός έτους μετά την παραλαβή της απόρριψης της πρώτης αίτησης.

Η πρώτη περίοδος ισχύει μόνον εφόσον το άτομο το οποίο υπέβαλε την πρώτη αίτηση είναι ενδεχόμενος δικαιούχος.»

6. Παρεμβάλλεται νέο άρθρο 90. Η διατύπωσή του έχει ως εξής:

«*Άρθρο 90*

Επιδόματα στέγης

Τα επιδόματα στέγης οφείλονται αποκλειστικά δυνάμει της νομοθεσίας του κράτους μέλους στο έδαφος του οποίου κατοικεί ο ενδιαφερόμενος. Οι παροχές χορηγούνται από τον φορέα του τόπου κατοικίας και βαρύνουν αυτόν.»

7. Προστίθεται άρθρο 956. Η διατύπωσή του έχει ως εξής:

«*Άρθρο 956*

1. Ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1247/92 δεν εισάγει κανένα δικαίωμα για περίοδο προηγούμενη της 1ης Ιουνίου 1992.

2. Οι περίοδοι κατοικίας και μισθωτής ή μη μισθωτής επαγγελματικής δραστηριότητας που συμπληρώνονται στο έδαφος κράτους μέλους πριν από την 1η Ιουνίου 1992 λαμβάνονται υπόψη για τον καθορισμό των δικαιωμάτων που αναγνωρίζονται σύμφωνα με τις διατάξεις του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1247/92.

3. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 1, αναγνωρίζεται το δικαίωμα, δυνάμει του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1247/92, έστω και αν αναφέρεται σε γεγονός που έλαβε χώρα πριν από την 1η Ιουνίου 1992.

4. Κάθε ειδική παροχή μη ανταποδοτικού χαρακτήρα που δεν έχει καταβληθεί ή που αναβλήθηκε λόγω της ιθαγένειας του ενδιαφερομένου, κατ' αίτηση αυτού, καταβάλλεται ή αποκαθίσταται από 1ης Ιουνίου 1992, με την επιφύλαξη ότι δεν έλαβε χώρα κατ' αποκοπή πληρωμή σε κεφάλαιο βάσει προηγούμενων δικαιωμάτων.

5. Τα δικαιώματα των ενδιαφερομένων, οι οποίοι πέτυχαν, πριν από την 1η Ιουνίου 1992, την καταβολή σύνταξης μπορούν να αναθεωρηθούν κατ' αίτησή τους, λαμβανομένων υπόψη των διατάξεων του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1247/92.

6. Αν η αίτηση που αναφέρεται στην παράγραφο 4 ή στην παράγραφο 5 υποβληθεί μέσα σε προθεσμία δύο ετών μετά την 1η Ιουνίου 1992, τα δικαιώματα που αναγνωρίζονται δυνάμει του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1247/92 αποκτώνται από την ημερομηνία αυτή, χωρίς να μπορούν να αντιταχθούν κατά του ενδιαφερομένου οι διατάξεις της νομοθεσίας οποιουδήποτε κράτους μέλους σχετικά με το εκπρόθεσμο της αίτησης ή την παραγραφή των δικαιωμάτων.

7. Αν η αίτηση που αναφέρεται στην παράγραφο 4 ή στην παράγραφο 5 υποβάλλεται μετά την εκπνοή της προθεσμίας των δύο ετών που έπονται της 1ης Ιουνίου 1992, τα δικαιώματα τα οποία δεν θίγονται από τη λήξη προθεσμίας ούτε παραγράφονται αναγνωρίζονται από την ημερομηνία της αίτησης, με την επιφύλαξη πιο ευνοϊκών διατάξεων της νομοθεσίας οποιουδήποτε κράτους μέλους.

8. Η εφαρμογή του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1247/92 δεν μπορεί να έχει ως αποτέλεσμα την κατάργηση παροχών, οι οποίες χορηγήθηκαν πριν από την 1η Ιουνίου 1992 εκ μέρους των αρμόδιων φορέων των κρατών μελών κατ' εφαρμογή του τίτλου III του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 και για τις οποίες ισχύει το άρθρο 10 αυτού του τελευταίου κανονισμού.

9. Η εφαρμογή του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1247/92 δεν μπορεί να έχει ως αποτέλεσμα την απόρριψη αίτησης για ειδική παροχή μη ανταποδοτικού χαρακτήρα, χορηγούμενη ως συμπλήρωμα σύνταξης, καθόσον η αίτηση υποβλήθηκε από άτομο που πληρούσε τις προϋποθέσεις χορήγησης της εν λόγω παροχής πριν από την 1η Ιουνίου 1992, έστω και αν το άτομο αυτό κατοικεί στο έδαφος κράτους μέλους άλλου από το αρμόδιο κράτος, με την επιφύλαξη του ότι η αίτηση για την εν λόγω παροχή υποβλήθηκε μέσα σε προθεσμία πέντε ετών μετά την 1η Ιουνίου 1992.

10. Παρά την παράγραφο 1, κάθε ειδική παροχή μη ανταποδοτικού χαρακτήρα που χορηγείται ως συμπλήρωμα σύνταξης και δεν έχει καταβληθεί ή η πληρωμή της έχει αναβληθεί, λόγω του ότι ο ενδιαφερόμενος κατοικεί στο έδαφος κράτους μέλους άλλου από το αρμόδιο κράτος, καταβάλλεται ή αποκαθίσταται, κατ' αίτηση του ενδιαφερομένου, από 1ης Ιουνίου 1992 με ισχύ, στην πρώτη περίπτωση, από την ημερομηνία κατά την οποία θα έπρεπε να είχε χορηγηθεί παροχή και, στη δεύτερη περίπτωση, κατά την ημερομηνία της αναβολής της καταβολής της παροχής.

11. Εφόσον ειδικές παροχές μη ανταποδοτικού χαρακτήρα όπως προβλέπονται στο άρθρο 4 παράγραφος 2α μπορούν, στη διάρκεια της ίδιας περιόδου και για το ίδιο άτομο, να χορηγηθούν σύμφωνα με το άρθρο 10α από τον αρμόδιο φορέα του κράτους μέλους στο έδαφος

του οποίου κατοικεί το άτομο αυτό και δυνάμει των παραγράφων 1 έως 10 του παρόντος άρθρου από τον αρμόδιο φορέα άλλου κράτους μέλους, ο ενδιαφερόμενος δεν μπορεί να σωρεύσει αυτές τις παροχές παρά μόνο μέχρι του ανώτατου ποσού της ειδικής παροχής, το οποίο θα μπορούσε να ζητήσει κατ' εφαρμογή μιας εκ των εν λόγω νομοθεσιών.

12. Οι διατυπώσεις εφαρμογής της προηγούμενης παραγράφου, κυρίως η εφαρμογή των ρητρών μείωσης, αναβολής ή κατάργησης αυτών των παροχών, που προβλέπονται από τη νομοθεσία ενός ή περισσότερων κρατών μελών και η χορήγηση διαφοροποιητικών συμπληρωμάτων, καθορίζονται με κοινή συμφωνία με τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη ή τις ενδιαφερόμενες αρχές τους ή ακόμη με απόφαση της διοικητικής επιτροπής.»

8. Στο παράρτημα I μέρος II, αντικαθίσταται η ενότητα «Ζ. ΙΡΛΑΝΔΙΑ» από το ακόλουθο κείμενο:

«Ζ. ΙΡΛΑΝΔΙΑ:

Για τον καθορισμό του δικαιώματος παροχών ασθένειας και μητρότητας σε είδος κατ' εφαρμογή του κανονισμού, με τον όρο "μέλος της οικογενείας" νοείται κάθε άτομο θεωρούμενο ως συντηρούμενο από τον μισθωτό ή μη μισθωτό εργαζόμενο κατ' εφαρμογή των νόμων περί υγείας από το 1947 έως το 1970 (Health Acts 1947-1970).»

9. Στο παράρτημα I μέρος II, η ενότητα «ΙΒ. ΗΝΩΜΕΝΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ» αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«ΙΒ. ΗΝΩΜΕΝΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ:

Για τον καθορισμό του δικαιώματος παροχών σε είδος, ο όρος "μέλος της οικογενείας" σημαίνει:

1. Όσον αφορά τη νομοθεσία της Μεγάλης Βρετανίας και της Βορείου Ιρλανδίας,

   1. τον (την) σύζυγο υπό τον όρο ότι:

      α) ο (η) εργαζόμενος(-η)

         i) κατοικεί με τον (την) σύζυγο ή

         ii) συνεισφέρει στη συντήρηση του (της) συζύγου·

      β) ο (η) σύζυγος

         i) δεν εισπράττει εισοδήματα λόγω άσκησης επαγγελματικής δραστηριότητας, ή

         ii) δεν δικαιούται παροχή κοινωνικής ασφάλισης ούτε σύνταξης που να βασίζεται σε δική του (της) ασφάλιση·

   2. κάθε άτομο το οποίο συντηρεί τέκνο, υπό τον όρο ότι

      α) ο (η) εργαζόμενος(-η)

         i) συμβιοί με το άτομο αυτό ή

         ii) συνεισφέρει στη συντήρηση του εν λόγω ατόμου·

      β) το εν λόγω άτομο

         i) δεν εισπράττει εισοδήματα λόγω άσκησης επαγγελματικής δραστηριότητας ή

         ii) δεν δικαιούται παροχή κοινωνικής ασφάλισης ούτε σύνταξη που να βασίζεται σε δική του (της) ασφάλιση·

   3. κάθε παιδί για ο οποίο ο εργαζόμενος δικαιούται ή μπορεί να δικαιούται επίδομα παιδιού·

2. οσον αφορά τη νομοθεσία του Γιβραλτάρ, κάθε άτομο που θεωρείται ως εξαρτώμενο κατά την έννοια του ιατρικού κανονισμού 1987 (Medical Group Practice Scheme Ordinance, 1987).»

10. Το παράρτημα IIα τροποποιείται ως εξής:

α) στην ενότητα «Β. ΔΑΝΙΑ» πρέπει να προβλέπεται η ακόλουθη διάταξη: «Το σταθερό επίδομα αποκατάστασης που καταβάλλεται σύμφωνα με το νόμο για την κοινωνική βοήθεια με σκοπό τη συντήρηση ατόμων υπό αποκατάσταση.»·

β) στην ενότητα «Θ ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ», το στοιχείο «α) Αντισταθμιστικό επίδομα κόστους ζωής (νόμος της 13ης Ιουνίου 1975)» καταργείται. Τα στοιχεία β) και γ) γίνονται α) και β) αντίστοιχα.

11. Στο παράρτημα III μέρος Β σημείο 24, πρέπει να αντικατασταθεί η λέξη «καμία» από τα εξής:

«24. ΓΕΡΜΑΝΙΑ-ΕΛΛΑΔΑ

Πρωτόκολλο της 7ης Οκτωβρίου 1991, σε συνδυασμό με τη σύμβαση της 6ης Ιουλίου 1984 που συναφθηκε μεταξύ της κυβέρνησης της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας και της Ελληνικής Δημοκρατίας σχετικά με τη διευθέτηση ορισμένων δικαιωμάτων συνταξιοδότησης.»

12. Το παράρτημα VI τροποποιείται ως εξής:

α) στην ενότητα «ΣΤ. ΕΛΛΑΔΑ», το σημείο 3 καταργείται. Το σημείο 4 γίνεται σημείο 3. Προστίθενται τα δύο ακόλουθα σημεία:

«4. Στις περιπτώσεις κατά τις οποίες, από τις καταστατικές διατάξεις των ελληνικών βοηθητικών ταμείων συντάξεων (επικουρικά ταμεία) προβλέπεται η δυνατότητα αναγνώρισης περιόδων υποχρεωτικής ασφάλισης κλάδου συντάξεων, που έχουν πραγματοποιηθεί σε ελληνικούς φορείς κύριας ασφάλισης, οι διατάξεις αυτές εφαρμόζονται και προκειμένου περί περιόδων υποχρεωτικής ασφάλισης για την παροχή συντάξεων, που έχουν πραγματοποιηθεί υπό τη νομοθεσία κάθε κράτους μέλους που εμπίπτει στο υλικό πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού.

5. α) Ο εργαζόμενος που έχει υπαχθεί στην υποχρεωτική ασφάλιση άλλου κράτους μέλους για την καταβολή συντάξεων μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1992 και υπάγεται στην υποχρεωτική ελληνική κοινωνική ασφάλιση για πρώτη φορά μετά την 1η Ιανουαρίου 1993 θεωρείται ως "παλαιός ασφαλισμένος" κατά την έννοια των διατάξεων του τέταρτου μέρους του νόμου αριθ. 2084/92 που αφορούν τις εισφορές (άρθρα 44 έως 46).

6) Για τον εργαζόμενο που έχει υπαχθεί στην υποχρεωτική ασφάλιση άλλου κράτους μέλους για την καταβολή συντάξεων μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1992 και υπάγεται στην ελληνική υποχρεωτική ασφάλιση συντάξεων για πρώτη φορά μετά την 1η Ιανουαρίου 1993 εφαρμόζονται οι διατάξεις του μέρους IV του νόμου αριθ. 2084/92 που αφορούν τη θεμελίωση του δικαιώματος για σύνταξη και τον καθορισμό των παροχών (άρθρα 47 έως 51), υπό την προϋπόθεση ότι ο συνυπολογισμός των περιόδων ασφάλισης που πραγματοποιήθηκαν σε άλλο κράτος μέλος είναι απαραίτητος για τη θεμελίωση του δικαιώματος αυτού σύμφωνα με τις ελληνικές διατάξεις.»

Άρθρο 2

Ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 574/72 τροποποιείται ως εξής:

1. Το άρθρο 17 παράγραφος 2 δεύτερη περίοδος και το άρθρο 30 παράγραφος 1 τελευταία περίοδος αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

«Εντούτοις, εφόσον η εν λόγω βεβαίωση εκδίδεται από γερμανικό ή γαλλικό φορέα, ισχύει μόνο επί ένα έτος από την ημερομηνία εκδόσεώς της και πρέπει να ανανεώνεται ετησίως.»

2. Μετά το άρθρο 86 παρεμβάλλεται άρθρο 87 του οποίου το κείμενο έχει ως εξής:

«*Άρθρο 87*

Εφαρμογή του άρθρου 86 παράγραφος 2 του κανονισμού

Εφόσον, στη διάρκεια ορισμένης περιόδου, οι οικογενειακές παροχές χορηγούνται από ένα συγκεκριμένο φορέα ενώ θα έπρεπε να χορηγούνται από άλλον, πρέπει να γίνεται διευθέτηση λογαριασμού μεταξύ αυτών των φορέων. Το δικαίωμα οικογενειακών παροχών που οφείλονται στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο δυνάμει της νομοθεσίας του και, ενδεχόμενα, κατ' εφαρμογή των άρθρων 73 ή 74 του κανονισμού πρέπει να ασκείται μέχρι του ποσού που καταβάλλεται από τον μη αρμόδιο φορέα στη διάρκεια της ίδιας περιόδου και για το ίδιο μέλος της οικογενείας.»

3. Το άρθρο 95 τροποποιείται ως εξής.

Προστίθεται, μετά την παράγραφο 4, η ακόλουθη παράγραφος 4α:

«4α. Για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου, δύο σύζυγοι που δικαιούνται ο καθένας ξεχωριστά σύνταξη ή παροχή γήρατος δυνάμει της νομοθεσίας κράτους μέλους και συμβιούν κάτω από την ίδια στέγη στο έδαφος άλλου κράτους μέλους πρέπει να θεωρούνται ως ένας μόνο δικαιούχος σύνταξης ή παροχής. Η διάταξη αυτή δεν ισχύει εφόσον, μέχρι την ημερομηνία από την οποία χορηγήθηκε σ' αυτούς η παραπάνω αναφερόμενη σύνταξη ή παροχή, οι δύο σύζυγοι είχαν δικαίωμα παροχών ως μισθωτοί εργαζόμενοι.»

4. Στο άρθρο 107, η παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Για την εφαρμογή των ακόλουθων διατάξεων:

α) κανονισμός: άρθρο 12 παράγραφοι 2, 3 και 4, άρθρο 14δ παράγραφος 1, άρθρο 19 παράγραφος 16 τελευταία περίοδος, άρθρο 22 παράγραφος 1 σημείο ii) τελευταία περίοδος, άρθρο 25 παράγραφος 1 στοιχείο 6) προτελευταία περίοδος, άρθρο 41 παράγραφος 1 στοιχεία γ) και δ), άρθρο 46 παράγραφος 4, άρθρο 46α παράγραφος 3, άρθρο 50, άρθρο 52 στοιχείο 6) τελευταία περίοδος, άρθρο 55 παράγραφος 1 σημείο ii) τελευταία περίοδος, άρθρο 70 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο και άρθρο 71 παράγραφος 1 στοιχείο α) σημείο ii) προτελευταία περίοδο, και στοιχείο 6) σημείο ii) προτελευταία περίοδος·

β) κανονισμός εφαρμογής: άρθρο 34 παράγραφοι 1, 4 και 5:

η τιμή μετατροπής σε εθνικό νόμισμα ποσών εκφραζομένων σε άλλο εθνικό νόμισμα είναι η τιμή που υπολογίζεται από την Επιτροπή και βασίζεται στο μηνιαίο μέσο όρο, κατά τη διάρκεια της περιόδου αναφοράς που καθορίζεται στην παράγραφο 2, των τιμών συναλλάγματος των νομισμάτων αυτών, οι οποίες ανακοινώνονται στην Επιτροπή στα πλαίσια του Ευρωπαϊκού Νομισματικού Συστήματος.»

5. Το παράρτημα 2 τροποποιείται ως εξής:

α) στην ενότητα «Β. ΔΑΝΙΑ»,

i) στην παράγραφο 2 στοιχείο α), αντικαθίσταται η διατύπωση «Socialministeriet (Υπουργείο Κοινωνικών Υποθέσεων), København» από τη διατύπωση «Direktoratet for Social Sikring og Bistand (Γενική Διεύθυνση Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Πρόνοιας), København»,

ii) στην παράγραφο 3 στοιχείο α), αντικαθίσταται η διατύπωση «Socialministeriet (Υπουργείο Κοινωνικών Υποθέσεων), København» από τη διατύπωση «Direktoratet for Social Sikring og Bistand (Γενική Διεύθυνση Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Πρόνοιας), København»·

6) οι παράγραφοι 1 και 6 της ενότητας «Θ. ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ» πρέπει να διατυπωθούν ως εξής:

«1. Ασθένεια και μητρότητα

α) Παροχές σε είδος: Αρμόδιο ταμείο ασφάλισης ασθενείας ή/και ένωση ταμείων ασφάλισης ασθενείας

β) Παροχές σε χρήμα: Αρμόδιο ταμείο ασφάλισης ασθενείας

6. Επιδόματα θανάτου

Για την εφαρμογή του άρθρου 66 του κανονισμού: Ένωση ταμείων ασφάλισης ασθενείας, Λουξεμβούργο»·

γ) στην παράγραφο 5 στοιχεία α) και 6) της ενότητας «Ι. ΚΑΤΩ ΧΩΡΕΣ», η ονομασία «Raad van Arbeid» πρέπει να αντικατασταθεί παντού από την ονομασία «districtskantoor van de Sociale Verzekeringsbank» (Περιφερειακό Γραφείο της Τράπεζας Κοινωνικών Ασφαλίσεων).

6. Το παράρτημα 3 τροποποιείται ως εξής:

α) στην ενότητα «Β. ΔΑΝΙΑ» σημείο «Ι. Φορείς του τόπου κατοικίας», στοιχεία 6) και γ) σημείο i), αντικαθίσταται η ονομασία «Socialministeriet (Υπουργείο Κοινωνικών Υποθέσεων), København» από την ονομασία «Direktoratet for Social Sikring og Bistand (Γενική Διεύθυνση Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Πρόνοιας), København»·

β) στην ενότητα «Θ. ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ», το σημείο «1. Ασθένεια και μητρότητα» τροποποιείται ως εξής:

Το κείμενο που περιέχεται στη δεξιά στήλη αναφορικά με το στοιχείο α) πρέπει να αντικατασταθεί από τη διατύπωση «Ταμείο ασφάλισης ασθενείας εργατών ή/και ένωση ταμείων ασφάλισης ασθενείας».

Το κείμενο που περιέχεται στη δεξιά στήλη αναφορικά με το στοιχείο β) αντικαθίσταται από τη διατύπωση «Αρμόδιο ταμείο ασφάλισης ασθενείας, σύμφωνα με τη λουξεμβουργιανή νομοθεσία, για τη μερική λουξεμβουργιανή σύνταξη ή/και ένωση ταμείων ασφάλισης ασθενείας».

γ) στην ενότητα «Ι. ΚΑΤΩ ΧΩΡΕΣ», παράγραφος 3 στοιχείο γ), η ονομασία «Bureau voor Duitse Zaken van de Vereniging van Raden van Arbeid, Nijmegen» αντικαθίσταται από την ονομασία «Bureau voor Duitse zaken (υπηρεσία γερμανικών υποθέσεων), Nijmegen».

Στην παράγραφο 5, η ονομασία «Raad van Arbeid» αντικαθίσταται από την ονομασία «districtskantoor van de Sociale Verzekeringsbank» (Περιφερειακό γραφείο της τράπεζας κοινωνικών ασφαλίσεων).

7. Το παράρτημα 4 τροποποιείται ως εξής:

α) στην ενότητα «Β. ΔΑΝΙΑ» παράγραφοι 1, 2, 3 και 5, η ονομασία «Socialministeriet (Υπουργείο Κοινωνικών Υποθέσεων), København» αντικαθίσταται από την ονομασία «Direktoratet for Social Sikring og Bistand (Γενική Διεύθυνση Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Πρόνοιας), København».

β) στην ενότητα «Θ. ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ», οι παράγραφοι 1 και 6 πρέπει να τροποποιηθούν ως εξής:

«1. Ασθένεια και μητρότητα: Ένωση ταμείων ασθενείας, Λουξεμβούργο

6. Επιδόματα θανάτου:

α) Κατ' εφαρμογή του άρθρου 66 του κανονισμού: Ένωση ταμείων ασφάλισης ασθενείας, Λουξεμβούργο

β) Στις λοιπές περιπτώσεις: Σύμφωνα με τον κλάδο ασφάλισης που οφείλει την παροχή, οι φορείς που προβλέπονται στις παραγράφους 1 ή 3»·

γ) στην ενότητα «Ι. ΚΑΤΩ ΧΩΡΕΣ», παράγραφος 2 στοιχείο γ), η ονομασία «Bureau voor Duitse Zaken van de Vereniging van Raden van Arbeid, Nijmegen» αντικαθίσταται από την ονομασία «Bureau voor Duitse zaken (υπηρεσία γερμανικών υποθέσεων), Nijmegen».

8. Το παράρτημα 5 τροποποιείται ως εξής:

α) στην παράγραφο «13. ΔΑΝΙΑ-ΙΣΠΑΝΙΑ», το κείμενο αντικαθίσταται ως εξής:

«Συμφωνία της 1ης Ιουλίου 1990 σχετικά με μερική παραίτηση από επιστροφή δαπανών, προβλεπόμενη στο άρθρο 36 παράγραφος 3 και στο άρθρο 63 παράγραφος 3 του κανονισμού, καθώς και αμοιβαία παραίτηση από επιστροφή δαπανών, προβλεπόμενη στο άρθρο 105 παράγραφος 2 του κανονισμού εφαρμογής.

(Μερική παραίτηση από επιστροφή δαπανών για παροχές σε είδος που χορηγούνται σε περίπτωση ασθένειας, μητρότητας, εργατικού ατυχήματος ή

επαγγελματικής ασθένειας και παραίτηση από επιστροφή δαπανών διοικητικού και ιατρικού ελέγχου).»

6) στην παράγραφο «15. ΔΑΝΙΑ-ΕΛΛΑΔΑ», το κείμενο αντικαθίσταται ως εξής:

«Συμφωνία της 8ης Μαΐου 1986 σχετικά με μερική παραίτηση από επιστροφή δαπανών, προβλεπόμενη στο άρθρο 36 παράγραφος 3 και στο άρθρο 63 παράγραφος 3 του κανονισμού, καθώς και αμοιβαία παραίτηση από επιστροφή δαπανών προβλεπόμενη στο άρθρο 105 παράγραφος 2 του κανονισμού εφαρμογής. (Μερική παραίτηση από επιστροφή δαπανών για παροχές σε είδος που χορηγούνται σε περίπτωση ασθένειας, μητρότητας, εργατικού ατυχήματος ή επαγγελματικής ασθένειας και παραίτηση από επιστροφή δαπανών διοικητικού και ιατρικού ελέγχου).»·

γ) στην παράγραφο «49. ΕΛΛΑΔΑ-ΚΑΤΩ ΧΩΡΕΣ», η λέξη «καμία» αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Η ανταλλαγή επιστολών της 8ης Σεπτεμβρίου 1992 και της 30ής Ιουνίου 1993 σχετικά με τις μεθόδους επιστροφής δαπανών μεταξύ φορέων.»

9. Το παράρτημα 9 τροποποιείται ως εξής:

Στην ενότητα «Θ ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ», το κείμενο πρέπει να διατυπωθεί ως εξής:

«Το μέσο ετήσιο κόστος παροχών σε είδος υπολογίζεται λαμβάνοντας υπόψη το σύνολο των ταμείων ασφάλισης ασθενείας και την ένωση ταμείων ασφάλισης ασθενείας.»

10. Το παράρτημα 10 τροποποιείται ως εξής:

α) Στην ενότητα «Α. ΒΕΛΓΙΟ», πρέπει να προστεθεί το ακόλουθο σημείο:

«1. Για την εφαρμογή του άρθρου 106 του κανονισμού εφαρμογής:

Μισθωτοί εργαζόμενοι:	Ο φορέας ασφάλισης στον οποίο υπαγόνταν ή ήταν εγγεγραμμένος ο ασφαλισμένος
Μη μισθωτοί εργαζόμενοι:	Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants, (Εθνικό ίδρυμα κοινωνικών ασφαλίσεων μη μισθωτών), Βρυξέλλες».

Η σημερινή παράγραφος 1 καθίσταται παράγραφος 2 και ούτω καθ' εξής·

6) στην ενότητα «Β. ΔΑΝΙΑ»,

i) η ονομασία «Socialministeriet (Υπουργείο Κοινωνικών Υποθέσεων), København» αντικαθίσταται στις παραγράφους 1, 2 και 3 από την ονομασία «Direktoratet for Social Sikring og Bistand (Γενική Διεύθυνση Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Πρόνοιας), København»,

ii) το στοιχείο 6) της παραγράφου 7 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«6) παροχές σε χρήμα δυνάμει του τίτλου III, κεφάλαιο I, του κανονισμού και παροχές δυνάμει του τίτλου III κεφάλαια 2, 3, 7 και 8 του κανονισμού:

Direktoratet for Social Sikring og Bistand (Γενική Διεύθυνση Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Πρόνοιας), København»·

γ) στην ενότητα «Θ. ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ», πρέπει να αντικατασταθούν οι παράγραφα 8 και 9 του κειμένου που περιέχεται στη δεξιά στήλη αναφορικά με το στοιχείο α) ασθένεια, μητρότητα, από τη διατύπωση «Ένωση ταμείων ασθενείας, Λουξεμβούργο».

Άρθρο 3

Το άρθρο 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1247/92 καταργείται. Το άρθρο 3 καθίσταται άρθρο 2.

Άρθρο 4

Το άρθρο 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1945/93 καταργείται. Το άρθρο 4 καθίσταται άρθρο 3. Τροποποιείται ως εξής:

Το σημείο 10 καταργείται.

Άρθρο 5

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει από την πρώτη μηέρα του μηνός που έπεται εκείνου, κατά τον οποίο δημοσιεύθηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα ημέρη του και ισχύει άμεσα σε όλα τα κράτη μέλη.